

און היות א פארשווערונג איז געמאכט געווארן
 פון די יידן קעגן אים, ווען ער האט בדעה געהאט
 זיך אוועקצושפן קיין סיריען, האט ער באשלאסן
 זיך אומצוקערן איבער מאצעדאניען. און אביז
 (קליין) אזיען האבן אים באגלייט סאפאטרוס בן
 פורוס פון בערעא; און פון די טעסאלאניקער,
 אריסטארכוס און סעקונדוס; און גאיוס פון דערפע,
 און טימאטעוס; און טיכיקוס און טראפימוס, פון
 (קליין) אזיען. די דאזיקע אבער זענען געגאנגען
 פארויס, און האבן געווארט אויף אונז אין טראס.
 און נאך פסח זענען מיר אוועקגעפארן מיט דער
 שיף פון פיליפיען, און זענען אין פינף טעג ארום
 געקומען צו זיי קיין טראס, וואו מיר זענען פאר-
 בליבן זיבן טעג.

און דעם ערשטן טאג פון דער וואך, ווען מיר
 זענען זיך צונויפגעקומען צו ברעכן ברויט, האט
 פוילוס געדערשנט צו זיי, האפנדיק בדעה צומארגנס
 אפצופארן; און האט מאריך געווען די דרשה
 ביז האלבער נאכט. און עס זענען געווען א סך
 לאמפן אין דער אויבערשטוב, וואו מיר זענען
 געווען פארזאמלט. און אויפן פענסטער איז געזעסן
 א געוויסער בחור, מיטן נאמען עוטיכוס, (וועלכער)
 איז אריינגעפאלן אין א טיפן שלאף; און בשעת
 פוילוס האט נאך אלץ פארצויגן מיט זיין דרשענען,
 האט דער שלאף אים בייגעקומען, און ער איז
 אראפגעפאלן פונם דריטן שטאק, און מען האט
 אים אויפגעהויבן א טויטן. פוילוס אבער איז
 אראפגעגאנגען, און איז ארויפגעפאלן אויף אים,
 און ארומנעמנדיק אים, האט ער געזאגט: באאומ-
 רואיקט זיך נישט, ווארום די נשמה זיינע איז (נאך)
 אין אים. און איז ארויפגעגאנגען, האט געבראכן